

Blanketter, som ligge færdige til Aflevering; naar Købmanden faar sit Parti hjem, lader han straks disse Garantidokumenter trykke færdig, og han har blot at aflevere dem til Køberen i det Øjeblik, han modtager sit Parti, det vil hverken vække Forsinkelse eller, som det ærede 4de Medlem fra 1ste Kredts sagde, bringe ham til at køre saa sent hjem om Natten, at han vælter; kort sagt, alle disse smukke Udtalelser, vi fik fra det ærede Medlem, betyde ikke noget, de ere kun retoriske Blomster, thi noget reelt var der ikke deri, hvad vistnok ogsaa det ærede Medlem selv vil indrømme. Nej, de Bansteligheder, som ville taarne sig op deri — og jeg vil indrømme, der er nogen, og særlig er der nogen til at begynde med, det kan ikke være andet — maa vige. Hvis det er en Betryggelse for en saa stor Handel som den, her er Tale om, ere de Bansteligheder i og for sig saa smaa og saa ubetydelige, at de slet ikke ere værd at tage med i Bægtstaaalen. De maa huske, at det drejer sig om Indkøb hos Købmændene til en Værdi af indtil 25 Millioner Kr. og derover om Aaret, og om et Garantidokument skal udstedes mer eller mindre obligatorisk, vejer meget lidt i Bægtstaaalen lige over for de Garantier, der gives Landbruget over for de store og uvurderlige Værdier, som der handles med der. For Landbruget er det af ganske overordentlig Betydning, og de Bansteligheder, der ville fremkomme, tror jeg, overdrives meget betydeligt, og jeg tror, at de Herrer, som tale Købmandsstandens Tary, overvurdere dem i meget høj Grad. Dermed vil jeg ikke sige, at de Herrer ville gøre dem større, end de selv tro, de ere, men jeg tror, som sagt, de overvurdere dem i meget betydelig Grad.

Det ærede 2det Medlem for 3dje Kredts (Tolberlund) fremsatte disse Anker om Banstelighederne ved at udstede saadanne Dokumenter og Banstelighederne ved at kunne garantere, hvad der skulle staa i disse Dokumenter. Jeg tror ikke disse Bansteligheder ere saa store, fordi Købmanden, naar han køber sine Varer, dog ikke gør det helt i det blaa. Han køber dem ogsaa med den Garanti, han kan faa, og jeg er vis paa, at ingen Købmand i dette Øjeblik gaar hen og køber et større Parti Varer uden i Forvejen saa nogenlunde at vide, hvad han køber. Er han bange for at komme Grænserne for sin Garanti for nær, kan han sætte dem noget mindre, og han har Ret til paa de Punkter, hvor han er bange for, at Garantien ikke kan slaa til, at skrive, at det er ham ubekendt, men der er dog vist ingen, der kan tro, at en Købmand køber noget, som han aldeles ikke ved,

hvad indeholder, navnlig i vore Dage, hvor det er saa let at komme til Analyse. Jeg ved meget godt, at ærede Medlemmer sige, at den udenlandske Handel bryder sig ikke om Analyseregler, men Købmanden, som køber, ved dog alligevel, hvad han køber, og han køber ikke uden at vide, hvad det er for en Vare, han faar. Desuden vil det, som det tidligere er sagt af et æret Medlem, jo kun være et Angreb paa den ureelle Handel. Det er blevet sagt af det ærede 4de Medlem for 1ste Kredts, at det var ogsaa saadant et kønt Ord at tale om den ureelle Handel, at det var noget, vi saa gerne vilde angribe og saa væk, men de gode Borgere skulde beskyttes. Men det er i Virkeligheden saa, at vi maa søge at drage den gode Borger, den reelle Handelsmand frem, hvor det gælder, at for største Delen, med meget saa Udstagelser, ere Køberne ret ukyndige; thi det er saa, at den store Del af vor Landbostand ikke har saa overmaade stort Begreb om de Varer, de faa. Landmanden kan se, om det er muggent eller midret, eller om der er saadanne store Fejl ved det, men han kan ikke se, hvad det analytisk indeholder, det kan man ikke saadan altid have paa Synet. Det synes, at der er Enighed mellem Handelsstanden og Landbruget om, at Bestemmelserne om Handel med Gødning ere ganske gode og godt kunne blive staaende. Sa det er jo overmaade heldigt, at den Enighed er til Stede. Jeg haaber, at den ogsaa vil udstrække sig videre, for der er jo, som haade den højtærede Minister og det ærede Medlem for 6te Valgkreds (Sohansen) sagde, vistnok hos Landmændene det største Ønske om, at dette Lovforslag maa blive til noget, og det kan naturligvis ikke blive til noget, uden at der sker en frugtbar Forhandling. Man vil altsaa strække sig og strække sig saa vidt, som man kan forsvare at gøre det, for at saa Lovforslaget fremmet, og naar der er et virkeligt Ønske hos alle Parter om saa Lovforslaget fremmet i en brugbar Stand, skulde jeg dog formode, at det maa kunne lykkes, selv om der maa holdes mange Møder og anvendes meget Arbejde, inden man naar helt sammen. Men jeg tror, at der fra Landbrugets Side er et saa overordentlig stærkt udtalt Ønske om, en saa overordentlig Trang til at saa dette Lovforslag fremmet, at det vil gøre meget for at naa dertil — det er jo, som sagt, de største Landbrugsomsættninger, som finde Sted under disse 3 Hovedgenstande.

Der er jo allerede diskuteret saa meget om de enkelte Paragraffer, at jeg slet ikke skal røre videre ved dem. Kun den enkelte